

امتحان مجازی، اضطراب واقعی

شاید به نظر برسد امتحان مجازی استرس کمتری دارد چون در شرایط بهتری برگزار می‌شود، پس چه بهتر که امتحانات مجازی باشد اما این فقط یک روی سکه است.

شاید به نظر برسد امتحان مجازی استرس کمتری دارد چون در شرایط بهتری برگزار می‌شود، پس چه بهتر که امتحانات مجازی باشد اما این فقط یک روی سکه است. اگر از دانشجویانی که سابقه امتحان مجازی را داشته‌اند بپرسید، درد دل‌های زیادی دارند و شنیدن خبر مجازی شدن امتحانات لزوماً خوشحال‌شان نکرده است.

به گزارش ایسنا، روزنامه ایران نوشت: «فصل امتحانات دانشگاه نزدیک است و با این که زمزمه‌هایی از حضوری شدن امتحانات به گوش می‌رسید اما حالا بسیاری از دانشگاه‌ها اعلام کرده‌اند که امتحانات به روال سه ترم گذشته مجازی برگزار می‌شود. شاید به نظر برسد امتحان مجازی استرس کمتری دارد چون در شرایط بهتری برگزار می‌شود، پس چه بهتر که امتحانات مجازی باشد اما این فقط یک روی سکه است. اگر از دانشجویانی که سابقه امتحان مجازی را داشته‌اند بپرسید، درد دل‌های زیادی دارند و شنیدن خبر مجازی شدن امتحانات لزوماً خوشحال‌شان نکرده است.

«یاد ترم پیش که می‌افتم استرس می‌گیرم. برای یکی از امتحان‌ها کل فرجه را درس خوانده بودم، چون منابع زیاد بود. استاد امتحان را شفاهی برگزار می‌کرد و از هر دانشجوی سه سؤال می‌پرسید و هر کس فقط وقت مشخصی برای پاسخ گفتن داشت. من کاملاً به خودم مطمئن بودم، چون کل ترم مطالعه داشتم و همان‌طور که گفتم کل فرجه امتحانات را هم به این درس اختصاص داده بودم، چون اولین امتحانم هم بود. وقتی نوبت رسید دوربین و میکروفون را روشن کردم. تصویر داشتم اما میکروفون کار نمی‌کرد. هر کاری هم کردم درست نشد که نشد؛ در حالی که تا قبل هیچ مشکلی نداشت.»

لیلا دانشجوی کارشناسی ارشد فلسفه این را می‌گوید و ادامه می‌دهد: «خلاصه که آن روز نتوانستم امتحان بدهم و آن قدر دچار اضطراب شدم که تمام چیزهایی را هم که خوانده بودم، فراموش کردم. البته چند روز بعد استادم پذیرفت دوباره از من امتحان بگیرد چون اگر امتحان نمی‌دادم درس را می‌افتادم. قبلاً هم بیشتر از ۱۰ بار میکروفون را چک کردم و با پشتیبان فنی دانشگاه هم تماس گرفتم تا مطمئن شوم میکروفونم کار می‌کند. به هر حال نتوانستم امتحان بدهم و اتفاقاً نمره خوبی هم از آن درس گرفتم اما فشار و اضطرابی را که آن روز تجربه کردم، هیچ وقت فراموش نمی‌کنم.»

لیلا با وجود تحمل اضطرابی که به گفته خودش فراموش ناشدنی است، باز هم خوش‌شانس بوده که توانسته به هر حال امتحان بدهد. برخی دیگر از دانشجویان موقع امتحان گرفتار مشکلات فنی شده و نتوانسته‌اند آن را رفع و رجوع کنند. مثل محمدعلی که دانشجوی کارشناسی ارشد شیمی آلی است. او خاطره روز امتحان ترم پیش را تعریف می‌کند:

«اولین روزی که امتحانات ما شروع شد دقیقاً روزی بود که خاموشی‌ها شروع شده بود. من نمی‌دانستم قرار است برق قطع شود. اولین سؤال را که در سامانه جواب دادم برق قطع شد. آمدم از اینترنت گوشی تلفنم استفاده کنم که دیدم گوشی شارژش تمام شده است. ناگهان یادم افتاد شارژر را سر کار جا گذاشته‌ام. چون برای امتحانم مرخصی گرفته بودم، دسترسی به آن هم امکان‌پذیر نبود. متأسفانه پاوربانکم هم سر کار بود و اصلاً نمی‌دانم چطور چنین اشتباهی کردم... خلاصه ماه و خورشید و فلک دست به دست هم دادند که من نتوانم امتحان بدهم. بعد از دو ساعت برق آمد، یعنی درست همان موقعی که زمان امتحان تمام شده بود. دیگر کاری از دستم برنمی‌آمد. بعد از جریان به استاد ایمیل زدم و قضیه را توضیح دادم اما قبول نکرد دوباره امتحان بدهم و فقط گفت اگر تحقیق کلاسی ات خوب باشد، نمره قبولی را می‌دهم که خوشبختانه نتوانستم حداقل نمره قبولی را بگیرم اما همان نمره ۱۲ اثر بدی در معدلم گذاشت.»

مأده دانشجوی کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی هم معتقد است که امتحان مجازی صد برابر بیشتر از امتحان حضوری استرس دارد: «آدم وقتی سر جلسه امتحان حاضر است به هر حال کل زمانش را در محیطی آرام به امتحان سپری می‌کند و فضا برای امتحان دادن مهیاست؛ در صورتی که وقت امتحان مجازی ممکن است کلی مشکل و مسأله برای دانشجوی پیش بیاید. خود من موقع امتحانات دائم با سروصدای همسایه‌ها مشکل داشتم. یکهو تصمیم می‌گرفتند همان موقع که من امتحان دارم با صدای بلند تلویزیون تماشا کنند یا جارو برقی بکشند. یا این که همان موقع کلی مهمان برایشان می‌آمد و در یک آپارتمان کوچک با دیوار نازک هم خودتان بهتر می‌دانید چقدر شرایط تمرکز سخت است. من موقع کلاس‌های مجازی هم با این مشکلات مواجه بودم اما امتحان دادن قضیه اش فرق می‌کند. خلاصه که هر بار خواستم امتحان بدهم یک جور مشکل ایجاد شد. مثلاً یکی زنگ در را می‌زد و چیزی می‌پرسید. تمام اینها به آدم استرس وارد می‌کند و باعث می‌شود نتواند روی امتحان تمرکز کند.

من ترجیح می‌دهم امتحانات حضوری باشد؛ گرچه بعضی هم‌کلاسی‌هایم به شدت با امتحان حضوری مخالفند و فکر می‌کنم به خاطر تقلب و این حرف‌هاست اما در مقطع کارشناسی ارشد با توجه به این که بیشتر سؤالات تحلیلی است، خیلی نمی‌شود تقلب هم کرد و حتی اگر امتحانات حضوری هم بود، به صورت کتاب باز برگزار می‌شد. به همین دلیل هم تقلب خیلی معنا پیدا نمی‌کند. حتی اگر سؤال‌های تحلیلی را با همفکری با هم جواب بدهیم خیلی کمکی نمی‌کند و مشخص می‌شود از روی هم نوشته‌ایم. گذشته از آن یکی از اساتید ما در ترم پیش گفته بود می‌توانید سؤالات را با مشورت و همفکری هم جواب دهید اما همان هم کمکی نمی‌کرد چون آن قدر سخت بود که کسی تحلیل درست و مطمئنی نمی‌توانست داشته باشد.»

البته همه دانشجویان از مجازی شدن امتحانات ناراحت نیستند و اتفاقاً از آن استقبال هم می کنند. مثل پویا، دانشجوی ترم سوم مقطع کارشناسی مکانیک. او می گوید: «راستش را بخواهید من به این شکل درس خواندن مجازی و همین طور امتحان دادن آنلاین عادت کرده ام و چون تا حالا دانشگاه را حضوری تجربه نکرده ام، یک جورهایی از تصور این که بخواهم حضوری امتحان بدهم دچار اضطراب می شوم. برای دانشجویانی مثل من که از وقتی دانشگاه قبول شده اند، به خاطر کرونا دانشجوی مجازی بوده اند، حضوری شدن ناگهانی در زمان امتحان خیلی استرس زاست و به نظرم تأثیر بدی دارد. ترجیح می دهم این ترم هم امتحانات مجازی باشد و اگر قرار باشد کلاس ها حضوری برگزار شود، از اول ترم بعد دانشگاه برویم.»

سمانه، دیگر دانشجوی مقطع کارشناسی هم این گفته ها را تأیید می کند و معتقد است که شرایط برای بچه هایی که تا به حال در محیط دانشگاه نبوده اند، کمی سخت تر است. او می گوید: «من خودم یک ترم و نیم دانشگاه حضوری را تجربه کردم و بعدش هم کرونا آمد. الان از طرفی خیلی ناراحتم که تجربه سه ترم و نیم حضور در دانشگاه را از دست داده ام و امیدوارم این سه ترم آخر را حضوری باشیم و بتوانم از امکانات دانشگاه استفاده کنم. از طرفی هم چون ساکن تهران نیستم، مشکلات رفت و آمد و سکونت در خوابگاه را ندارم و این برایم خوب است. به هر حال در کل فکر می کنم امتحان مجازی حداقل برای ما دانشجویانی که در شهر خودمان دانشجو نیستیم، بهتر باشد چون زمان امتحانات درس خواندن در خوابگاه سخت است و از طرفی باید برای خودمان غذا هم درست کنیم و کارهای دیگر مثل نظافت اتاقمان را هم انجام دهیم اما وقتی در خانه خودمان هستیم، دیگر دلشوره این چیزها را نداریم و فضای مناسبی هم برای درس خواندن فراهم است.»

مهدی، دیگر دانشجوی مقطع کارشناسی، هم از این که بدون حضور پدرش امتحان دهد، استرس می گیرد. شاید بپرسید چطور؟ بهتر است از زبان خودش بخوانید: «من در دروسی مثل آمار خیلی مشکل دارم و از آنجا که پدرم کارشناسی ریاضی دارد و در این زمینه خیلی متبحر است، حتماً موقع امتحان باید از او کمک بگیرم و به تنهایی اعتماد به نفس امتحان دادن را ندارم. خیلی خوشحالم که امتحانات این ترم هم مجازی است. حالا هر وقت حضوری شد یک فکری برایش می کنم.»

این هم به هر حال نظری است. فصل امتحان از راه رسیده و دانشجویها دارند آماده می شوند. برای برخی امتحان مجازی اضطراب آور است و برای برخی، جلسه حضوری ایجاد استرس می کند. البته که می شود گفت دانشجویانی که تجربه امتحان مجازی داشته اند، کمی آبدیده شده اند اما ورودی های جدید همچنان دغدغه هایی را قرار است تجربه کنند که برای ورودی های قبلی هم پیش آمده است. پس اگر دانشجوی جدید هستید، فرصت را از دست ندهید و از تجربه قدیمی ترها استفاده کنید.»